

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
17 липня 2018 р.

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Оболонського районного суду м. Києва
Дев'ятка Владислава Володимировича
критеріям доброчесності та професійної етики

Критеріями доброчесності та професійної етики є цінності, відображені у Бангалорських принципах поведінки суддів, на основі яких було розроблено Кодекс суддівської етики. Проаналізувавши інформацію про суддю, Громадська рада доброчесності виявила факти, які свідчать про недотримання суддею цих цінностей.

За критерієм “Незалежність”.

1. Суддя причетний до переслідувань учасників Революції Гідності та виносив свавільні рішення щодо учасників поїздки до Межигір'я 29.12.2013 та незаконно затриманих автомайданівців на провулку Кріпосному у м. Київ.

1.1. Перша дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя у [рішенні](#) від 12.05.2017 №1133/1дп/15-17 встановила наявність ознак порушення присяги у діях судді Дев'ятка Владислава Володимировича під час ухвалення ним рішень про притягнення до адміністративної відповідальності Брашкіна М. Ю. та Закутайла С. О.

Так, Брашкін М. Ю. та Закутайло С. О. звернулися із заявами щодо дій судді до Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції (далі також - ТСК) на підставі Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”. Оскільки ТСК не встигла розглянути ці заяви до закінчення своїх повноважень, їх було передано для розгляду за загальною процедурою до Вищої ради правосуддя.

Вища рада правосуддя встановила, що 30.01.2014 суддя позбавив Брашкіна М.Ю. права керування транспортними засобами на 3 місяці через те, що 29.12.2013, рухаючись вулицею Богатирською у м. Києві, він нібито перебував в колоні автомобілів з символікою “Євромайдану” та не зупинився на вимогу

працівника міліції (додаток № 1). У судовому засіданні Брашкін М. Ю., а також свідок доводили, що того дня його взагалі не зупиняли працівники міліції. Суддя Дев'ятко проігнорував доводи Брашкіна М. Ю., його клопотання про виклик інспекторів ДАІ, а також його прохання не застосовувати покарання у вигляді позбавлення права керування транспортним засобом, оскільки він має неповнолітню дитину, стан здоров'я якої вимагає швидкого реагування та використання транспортного засобу для транспортування її до закладів охорони здоров'я. 24.03.2014 Апеляційний суд міста Києва скасував постанову судді та закриття провадження у зв'язку з відсутністю події і складу адміністративного правопорушення.

У своєму рішенні від 12.05.2017 Вища рада правосуддя зазначила, що рішення судді Дев'ятка не містить жодних належних та допустимих доказів про вчинення правопорушення саме Брашкіним М.Ю. У рішенні також відсутня будь-яка оцінка особи правопорушника, не досліджено ступінь його вини, обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність.

07.02.2014 суддя позбавив Закутайла С. О. права керування транспортними засобами на 3 місяці через те, що 29.12.2013, рухаючись вулицею Богатирською у м. Києві, він нібито перебував в колоні автомобілів з символікою "Євромайдану" та не зупинився на вимогу працівника міліції (додаток № 2). У судовому засіданні Закутайло С. О. доводив, що того дня за кермом автомобіля перебував взагалі не він, а його дружина, і що її не зупиняли працівники міліції. Дружина підтвердила факт керування авто саме нею. Також Закутайло надав судді докази фальсифікації рапорту, який був складений щодо нього (три рапорти інспектора Є.Таранухи, які написані різними почерками та підписані різними підписами) і докази звернення до правоохоронних органів щодо фальсифікації документів. Але суддя відкинув усі докази невинуватості власника авто, відмовив у задоволенні клопотань та позбавив Закутайла С. О. посвідчення водія строком на 3 місяці.

07.03.2014 Апеляційний суд міста Києва скасував постанову судді та звільнив Закутайла С. О. від відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».

У своєму рішенні від 12.05.2017 Вища рада правосуддя зазначила, що рішення судді Дев'ятка не містить жодних належних та допустимих доказів про вчинення правопорушення саме Закутайлом С.О. У рішенні також відсутня будь-яка оцінка особи правопорушника, не досліджено ступінь його вини, обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність.

Вища рада правосуддя дійшла висновку, що суддя Дев'ятко В.В., користуючись дискреційними повноваженнями, що не є абсолютними і обмежені обов'язком судді (суду) дати оцінку обставинам, які пом'якшують та обтяжують відповідальність, згідно зі статтею 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) застосував щодо Брашкіна М.Ю. та Закутайла С.О. один із найсуворіших видів адміністративного стягнення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП. Застосування такої міри відповідальності без будь-якої правової мотивації не могло бути спрямоване на досягнення цілей адміністративної відповідальності, а мало каральний характер.

Хоча Перша дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя і встановила в діях судді наявність ознак порушення присяги, однак через вплив строків не притягнула його до дисциплінарної відповідальності.

14.11.2017 Вища рада правосуддя пленарним складом переглянула рішення Першої дисциплінарної палати від 12.05.2017 щодо Дев'ятка В. В. та за пропозицією доповідача, голови ВРП Бенедисюка І. В., [змінила](#) рішення. Таким чином, з мотивувальної частини рішення було вилучено посилання на порушення присяги суддею Оболонського районного суду міста Києва Дев'ятком Владиславом Володимировичем. Замість цього було встановлено в його діях наявність дисциплінарного проступку.

На наше переконання, жодних підстав для висновку про неістотність порушень не було, а саме рішення ВРП не є обгрунтованим. Незаконність рішень суду за головуванням Дев'ятка В.В. було доведено рішеннями апеляційного суду, а порушення, допущені суддею Дев'ятком В.В. при постановленні цих рішень, були аналогічними порушенням, допущеним іншими суддями, які були звільнені за порушення присяги (наприклад [рішення ВРП](#) від 21.12.2017 щодо судді Обухівського районного суду Київської області Степанової О.С., [рішення ВРЮ](#) від 17.03.2016 про звільнення Фролова М.О. з посади судді Голосіївського районного суду міста Києва, [рішення ВРП](#) від 13.07.2017 про притягнення судді Херсонського міського суду Херсонської області Котьо І.В. до дисциплінарної відповідальності).

1.2. 24.01.2014 Дев'ятко В. В. виніс рішення у справі №756/1200/14-к про тримання під вартою строком на 2 місяці учасника Революції Гідності, львів'янина Олексія Салиги (додаток № 3).

[Олексій Салига](#) був затриманий вночі 23.01.2014 разом з ще 11 активістами на провулку Кріпосному у м.Київ в рамках так званого "полювання на Автомайдан". Тоді працівники Беркуту із залученням інших правоохоронців створили пастку, зупинили активістів руху "Автомайдан", жорстко їх побили та потрощили їх автомобілі. Матеріали кримінальної справи базувались на підставі сфальшованих документів і жодних належних доказів злочинних дій активістів

не було. Навпаки, [зовнішній вигляд](#) більшості затриманих зі слідами тяжких травм та побиття, багато [відео](#), [сюжетів](#) та [інформації](#), які були у загальному доступі, доводили злочинні дії працівників Беркуту.

Проте суддя не дав належної оцінки цим фактам та, незважаючи на відсутність доказів, які б підтверджували обґрунтованість підозри О.Сализі, задовольнив клопотання прокурора про взяття під варту незаконно затриманого учасника Майдану.

Злочинність дій правоохоронців доведено слідством. Відповідно до [даних Генеральної прокуратури України](#) наразі до суду скеровані обвинувальні акти у кримінальному провадженні № 42015000000002560 за підозрою [командира роти](#) ПМОП “Беркут” при ГУМВСУ в м. Києві Л. та у кримінальному провадженні № 42016000000000457 за підозрою заступника командира роти спецпідрозділу міліції «Беркут» С. і 7 міліціонерів цієї ж роти у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 365, ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 383, ч. 2 ст. 384 КК України, які 23.01.2014 на Кріпосному провулку в м. Київ, перевищуючи надану їм владу, із застосуванням насильства та заподіянням тілесних ушкоджень, незаконно затримали 11 учасників громадського руху Автомайдан, в подальшому, на підставі завідомо неправдивих документів і показань указаних правоохоронців, слідчими міліції за погодженням з прокурорами притягнуто активістів до кримінальної відповідальності за нібито участь у масових заворушеннях і слідчими суддями щодо них застосовано запобіжні заходи у вигляді тримання під вартою.

Судовий процес над затриманими, у т.ч. [О.Салигою](#), не виглядав так, що “правосуддя здійснюється” і мав усі ознаки свавілля, про що зазначалось у багатьох [сюжетах](#) журналістів.

Вища рада правосуддя вирішила звільнити інших суддів, які виносили рішення про взяття під варту інших активістів, затриманих разом з Олексієм Салигою (див, рішення ВРП щодо [судді Ю.Бевзенко](#) та [судді В.Літвінова](#)). Вища кваліфікаційна комісія суддів рекомендувала звільнити [суддю О.Короткову](#).

Тому Громадська рада доброчесності дійшла висновку, що суддя Дев’ятко В. В. допустив груби та системне нехтування обов’язками судді та своїми діями підірвав авторитет правосуддя та довіру суспільства до нього.

2. Є підстави вважати, що судді Оболонського районного суду м.Києва виносили неправосудні рішення на підставі вказівок, які вони отримували від Адміністрації Президента Януковича через голову суду.

На XIII З’їзді суддів України 12.11.2015 були [оприлюднені свідчення Ірини Мамонтової](#), колишньої голови Оболонського районного суду м. Києва, а зараз ченкині Вищої ради правосуддя, які вона дала на допиті у Департаменті

спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України у кримінальному провадженні №42014000000001734 за фактом організації вищими службовими особами Міністерства внутрішніх справ України за змовою з іншими вищими службовими особами органів прокуратури, судової влади масових зловживань службовим становищем, перевищенням влади працівниками правоохоронного органу та постановлення суддею завідомо неправосудних рішень, з метою незаконного переслідування учасників руху «Автомайдан» під час масових акцій протесту у листопаді 2013 – лютому 2014 року.

Вважаємо за необхідне відтворити озвучений текст свідчень Ірини Мамонтової, оскільки до цих фактів є значний суспільний інтерес, а їх оприлюднення є необхідним для оцінки дій суддів Оболонського суду м.Киева та інших суддів у справах Майдану:

“Під час подій революції, що мали місце у листопаді 2013 – лютому 2014 років до Оболонського районного суду, приблизно з кінця грудня 2013 року почали масово надходити матеріали про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 122-2 КУАП. ... Слід зазначити, що такі матеріали за ст. 122-2 КУАП до цього і після цього надходили до суду дуже рідко.

Наприкінці грудня 2013 року мені ... надійшов дзвінок, від ... працівника Адміністрації Президента України Зазначений чоловік, сказав мені, щоб протоколи про адміністративні правопорушення якомога швидше були зареєстровані та розглянуті, а також він зазначив що враховуючи обстановку що склалося в країні необхідно за цими матеріалами обирати у відношенні правопорушників максимальне можливе стягнення.

На першій оперативній нараді суддів в січні 2014 року мною було звернуто увагу суддів на неухильне дотримання Закону при розгляді вказаних матеріалів Зазначені вимоги до суддів мною були висунуті у зв'язку з вищезазначеним дзвінком з Адміністрації Президента України, тому що я зрозуміла, що зазначені адміністративні протоколи викликають підвищений суспільний резонанс та увагу від керівництва Держави. Однак, жодних вказівок отриманих щодо максимальних покарань, я суддям не переказувала і надавала, жодним чином не впливала на прийняті суддями рішення, і навіть не говорила про надходження таких дзвінків.

Після новорічних свят мені ще декілька разів надходили телефонні дзвінки ... з Адміністрації Президента України Зазначені особи просили щоб протоколи про адміністративні правопорушення за ст. 122-2 КУАП швидше розглядалися

Після цього, 17.01.2014 року окремими суддями були прийняті перші рішення по зазначеним протоколам, і у вигляді стягнення був призначений штраф. В цей же день після обіду був телефонний дзвінок від ... зазначених мною співробітників Адміністрації Президента України. **В ході розмови мені було вимовлене незадоволення такими покараннями, і було зазначено, що це суперечить інтересам держави,** на що я відповіла що не можу впливати на рішення, які приймаються суддями, у відповідь мені **було повідомлено, що я не можу належним чином організувати роботу суду, що необхідно було визначити певних суддів, які повинні були розглядати цю категорію справ.**

Після цього, в понеділок 20.01.2014 в першій половині дня мені знову зателефонував ... з Адміністрації Президента України. І мені було повідомлено, що керівництво ... не задоволено моєю роботою, а також на мене скаржаться співробітники прокуратури, на що я сказала, що готова написати заяву про звільнення з посади голови суду, на що мені сказали що їх це влаштовує.

В цей же день я написала заяву про звільнення мене з посади голови суду за власним бажанням і поклала її на стіл у себе в кабінеті. Наступного дня, тобто 21.01.2014 мені зателефонували з Адміністрації Президента України та запитали де ж моя заява про звільнення

Я зателефонувала Отрош І.О., яка на той час очолювала раду суддів загальних судів, і запитала в неї куди мені привезти заяву ...

Після цього, на засіданні Вищої Ради Юстиції 11.02.2014 року було прийняте рішення про звільнення мене з посади голови суду”.

Ці факти доводять, що на суддів відбувався тиск з боку Адміністрації Януковича. Проте, коли голова суду займала принципову позицію та не давала вказівок про винесення рішень, про які вказували з АП, то такі рішення не виносились.

Після того, як Дев'ятко В. В. став виконувати обов'язки голови Оболонського районного суду м. Києва, судді цього суду ухвалили кілька десятків незаконних рішень проти активістів. Це дає підстави вважати, що на Дев'ятка також здійснювався вплив і він не лише сам піддався йому, але й забезпечив винесення цих рішень іншими суддями.

3. Усі вказані вище рішення Дев'ятка В. В. відсутні у Єдиному державному реєстрі судових рішень (далі також *Реєстр*).

Відповідно до ч.3 ст.3 Закону України «Про доступ до судових рішень» суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки

суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту.

Відповідно до п.14 Перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» Державна судова адміністрація у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень тих судових рішень, які не були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень, починаючи з 01.01.2010.

Державна судова адміністрація надіслала на адреси апеляційних та місцевих судів листи від 25.05.15 № 15-9839/15, від 16.06.15 № 15-11277/15, від 10.11.15 № 17704/15, від 16.09.16 № 15-6668/16 з роз'ясненнями щодо обов'язкового надсилання електронних копій судових рішень до реєстру на виконання Перехідних положень.

Згідно з п.16 [Порядку](#) ведення Єдиного державного судових рішень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.2006 №740 контроль за надсиланням судами електронних копій судових рішень адміністраторові Реєстру здійснює голова відповідного суду або особа, що тимчасово виконує його обов'язки та несе персональну відповідальність, встановлену законодавством.

Незважаючи на ці норми законодавства та значний строк, який минув з моменту винесення рішень щодо учасників Майдану, суддя Дев'ятко не лише не надіслав їх до Реєстру, але і не забезпечив контроль за внесенням їх до реєстру іншими суддями Оболонського суду. Так, до цих пір у Реєстрі відсутні рішення щодо позбавлення прав за поїздку до Межигір'я суддів Оболонського суду [Луценка О.М.](#), Шевчука А.В., Короткової О.С., Шумейко О.І., Маринченко М.М.

Запити щодо причин відсутності цих рішень у Реєстрі не призвели до жодних результатів (додаток 4 та 5).

4. Будучи головою суду з квітня 2014 року, суддя В.Дев'ятко забезпечував перевірку суддів щодо застосування до них Закону України [“Про очищення влади”](#) (абз. 2 ч.5 ст. 5 Закону). Дев'ятко В. В. підписував довідки про результати перевірки, передбаченої законом.

Відповідно до п.13 ч.2 ст. 3 Закону заборонам, що передбачено законом, підлягає суддя, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу, про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ухвалив рішення про притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань" від 29.01.2014 №737-VII, Закону

України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 №743-VII.

На цій підставі під дію заборон, передбачених законом підлягали, наприклад, судді [Шумейко О.І.](#) та [Луценко О.М.](#) Однак завдяки довідкам за підписом Дев'ятка В.В. ці та інші судді Оболонського суду unikли люстрації.

5. Подаючи [декларацію доброчесності](#) за 2016 рік суддя зазначив, що не ухвалював рішень, передбачених ст. 3 Закону України "Про відновлення довіри до судової влади". Це не відповідає дійсності, про що свідчать факти, наведені у п.1.1 та 1.2 цього Висновку.

На момент заповнення Декларації доброчесності вже було відкрито дисциплінарне провадження Вищої ради правосуддя на підставі Закону України "Про відновлення довіри до судової влади", а тому суддя не міг не знати, що він виносив рішення, які підпадають під дію закону. Тому вважаємо, що таке заповнення є наслідком не помилки, а умислу приховати дані факти.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен дотримувати високих стандартів поведінки суддів і обстоювати їх з метою поглиблення громадської довіри до судових органів, що має першорядне значення для підтримання незалежності судової гілки влади (п. 1.6).

Усі викладені факти свідчать про те, що суддя взяв активну участь у переслідуванні активістів під час подій Революції Гідності. Свідчення Ірини Мамонтової підтверджують той факт, що на суддів Оболонського районного суду м. Києва чинився Адміністрацією Президента. Порушуючи принцип незалежності, Владислав Дев'ятко не лише не заявив про тиск, але ухвалював рішення під тиском та, ймовірно, як голова суду впливав на інших суддів.

Незалежність судів є прерогативою чи привілеєм, що надається не на користь власних інтересів суддів, а на користь забезпечення верховенства права та в інтересах осіб, що шукають і очікують правосуддя (Висновок №1 (2001) Консультативної ради європейських суддів для Комітету міністрів Ради Європи про стандарти незалежності судових органів та незмінюваність суддів). Порушення принципу незалежності тотожне порушенню права всіх громадян, адже позбавляє їх надії на справедливість.

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Додатки:

- 1. Постанова Оболонського районного суду м.Києва від 30.01.2014 у справі № 756/710/14-п.*
- 2. Постанова Оболонського районного суду м.Києва від 07.02.2014 у справі № 756/1020/14-п.*
- 3. Ухвала Оболонського районного суду м.Києва від 24.01.2014 у справі №756/1200/14-к.*
- 4. Лист ДСА від 12.04.18 № інф./М230-18-257/18.*
- 5. Лист Оболонського районного суду м.Києва від 18.04.18 № 03/426/18.*

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
рішення про затвердження висновку

17 липня 2018 р. Громадська рада доброчесності затвердила висновок голосами 10-ма з 14 голосів членів Ради.

Самовідвід заявили Р. Маселко, М. Соловйова та К. Смирнова.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)